

I.L. Caragiale – anticipări teatrale

Astăzi, ideea analizei artei spectacolului teatral din perspectiva valorii *de semn* al elementelor de limbaj teatral ne apare firească, câtuși de puțin surprinzătoare. O călătorie în timp, însă, ne poate oferi posibilitatea reevaluării dimensiunii anticipative a gândirii teatrale caragialiene.

Când secolul al XIX-lea încă nu se stinsese, I. L. Caragiale lansa o întrebare ce a constituit subiect de polemică multă vreme: „*Oare teatrul este literatură?*”. Cu un pas înaintea epocii, autorul dramatic, dintr-o profundă înțelegere a actului scenic, sublinia necesitatea stabilirii unor raporturi clare și obiective între elementele de limbaj teatral, între verb, imagine și acțiunea scenică. Cuvântul pus în slujba creatorilor de spectacol – iată o posibilă cheie de înțelegere a permanentei contemporaneități scenice a operei caragialiene; gândirea sa teatrală stă sub semnul abordării avangardiste și vii a spectacolului.